

סדר העטיפה בטלית

שוע"ר סי' ח

ב וכשיתחיל להתעטף, **קודם שיתעטף לגמרי**, יברך מעומד להתעטף בציצית (עיין בסי' כה ותמצא טעם על זה).

ה יש אומרים מדתקנו חז"ל לברך להתעטף בציצית מכלל דהמצוה היא להתעטף דוקא, וכל עטיפה שאינה כעטיפת הישמעאלים אינה נקראת עטיפה אלא לבישה, ולכן צריך להתעטף בטליתו כעטיפת הישמעאלים דהיינו **לכסות הראש עם הפנים עד גומות שבלחי למטה מפיו**.

ו אבל יש אומרים שכל כסות של ד' כנפות אע"פ שאין בה עיטוף חייבת בציצית ... ומה שתקנו חכמים לברך להתעטף בציצית היינו לפי שהיה מנהגם לעטוף ראשם בטליתם, ואף בימיהם לא היו מתעטפין כעטיפת הישמעאלים אלא כדרך בני אדם שמתעטפין בכסותם ועוסקין במלאכתם פעם בכיסוי הראש ופעם בגילוי הראש, לכן אף אנחנו אף שאנו מברכין להתעטף בציצית אין אנו צריכין יותר. **והלכה כסברא הב'.** ומ"מ כדי לקיים מצות ציצית מן המובחר נכון הדבר להתעטף כעטיפת הישמעאלים בשעת ברכה.

ט טוב ליזהר שבשעת עטיפה יזרוק **כל הד' ציצית לצד שמאל** כעטיפת הישמעאלים.

יג ואע"פ שבדק הציצית אתמול צריך לחזור ולבדק למחר. ואין אומרים העמידן על חזקתן שהם עכשיו כמו [שהיו] תמול שלשום, משום דאם לא יבדקם בשעת הברכה לא יבדקם לעולם, ובודאי אי אפשר להעמידן לעולם בחזקת כשרות כיון שדרך לפסוק ע"י דריסת הרגלים או מחמת סבות אחרות לכן תקנו חכמים שיבדוק בכל יום.

שוע"ר סי' י

כב מלבושים של גלילות אשכנז וספרד שהם פתוחים מלפניהם למעלה ומלמטה, ויש להם ד' כנפות ב' מלמעלה וב' מלמטה, פטורים מן הציצית, מפני שעיקר מצות ציצית הוא שיהיה ב' ציצית לפניו וב' ציצית לאחוריו.

שוע"ר סי' כה

יז כל ברכות המצות צריך לברך אותן קודם התחלת עשיית המצוה, לפיכך על תפילין של יד יברך **אחר הנחה על הקיבורת קודם הקשירה**, שקשירתה זו היא התחלת עשייתה ... שצריך לקרב הברכה לעשיית המצוה ולסומכן זו לזו בכל מה דאפשר.

שוע"ר סי' כח

י מנהג חכמים לנשק התפילין בשעת לבישתן ובשעת חליצתן.

פסקי הסדור הלכות ציצית

מנהג שנתפשט בינינו להגביה צדי הטלית על הכתף מכאן ומכאן, כדי שיהיה ב' ציצית לאחוריו ושנים לפניו להיות מסובב במצות, ואזי גם ציצית העליונות הקשורות על רוחב הטלית הן נוטפות ותלוין על הקרן ולא כלפי קרקע ... מנהג העולם שאין מגביהין הצדדין על הכתפות.

בכל יום כשמתעטף בהם קודם הברכה יעיין ויבדוק **בחוטין** אם הם כשרים ובפרט **על הכנף** והגדיל. גם צריך **להפריד החוטין** זה מזה קודם הברכה. בשעת בדיקת הציצית יאמר זה: **בְּרַכִּי נִפְשִׁי...**

וקודם שיתחיל להתעטף יברך...

ויכסה ראשו ויתעטף כעטיפת ישמעאלים, דהיינו שיכרוך הטלית עם הב' כנפות של צד ימין סביב צוארו ויחזירנו לאחוריו דרך צד שמאל וב' כנפות האחרים של צד שמאל יהיו דרך הפנים ונמצאו **כל הד' ציציות מצד שמאל שתיים לפניו ושתיים לאחוריו**. וצריך שיהא מעוטף מלפניו ומלאחוריו **עד החזה** (ואין צריך לכסות ראשו עד פיו) ויעמוד כך מעוטף לפחות כדי הילוך ארבע אמות אחר הברכה.

ואחר כך יפשילנו כמנהג המקום. ומכל מקום מצוה להיות עטוף בטלית גדול כל זמן התפילה שיכסה בו ראשו וגופו מלפניו ומלאחוריו סביב הזרועות שיהא מונח צד ימין על שמאל.

היום יום ו' אייר; ה' אלול. ספר המנהגים – חב"ד ע' 3

מנהגנו בלבישת טלית גדול: מניחים הט"ג מקופל על כתף ימין ובודקים הציצית. בשעת הבדיקה אומרים ברכי נפשי גוי. אח"כ לוקחים הטלית מן הכתף, פושטים אותו, מנשקים שפת הטלית, מחזיר אותו מכנגד פניו לאחוריו ומתחיל ברכת להתעטף בציצית, סיום הברכה סמוך לכריכת ב' כנפות ימין סביב צוארו לאחוריו בצד שמאל.

בעטיפת ט"ג אין צריך לכסות ראשו עד פיו, וכמ"ש בהלכות ציצית אשר בסידור. אבל נוהגין לכסות בחלקו העליון של הט"ג גם העיניים.